

En el mercat de Mollet

- A quant els ous avui, senyora «Madalena»?
- Miri. Els sencers a duro i a deu rals els esquerdatats.
I són frescos igual. Només té que són tarats.
- Oi que me'n esquerdarà mitja dotzena?
- — —
- I doncs, què li passa? La veig molt desmarxada!!
- Ai mare, no ho sé. Però vinc tota trasbalsada.
No puc fer-hi més. És una cosa que la porto a dins.
Amb tants «atracos» i «robos» i «buelgas» i «matins»,
i «suspensions de pago» i «viva i mueras» i terrorisme,
i amnisties i «grapos» i autonomies i «xirinaquisme».
- I què me'n diu d'aquestes dones desvengonyides,
que tant se'ls en dóna anar nues com vestides,
que igual ensenyen la cara com el «rotllo»,
i que surten en els papers escrits, amb lletres de motllo?
- I que cada persona bona, en duu una de dolenta que l'espia?
- Què diu ara?... I això és veritat, senyora Maria?
- Diu que sí... Que no llegeix el diari vostè?
- Si amb prou feines sé distingir la a de la e.
- Doncs a mi, una que el llegeix, m'ho va ben explicar.
- No m'entero mai de res. I doncs, què és el que va passar?
- A Madrid, aquests que escriuen això de la... conspiració,
«bueno» no. La prostitució... Tampoc. Potser la confiscació...
Això que ho discuteixen tant, que diu que és per anar més bé...
Sí, que hasta hi ha en Jordi de la Vicenta de cal Pinyonaire,
que es va fer comunista perquè el forn no li agradava gaire.
- Vostè vol dir això que en diuen «la Pepa de la Constitució»!!
- Justa la fusta!! Vostè no sap de lletra, però té molta intuïció!!
Doncs diu que és una cosa que la feien així mig d'amagat,
perquè hi volien fer passar algun gat disfressat.
Però es veu que n'hi va haver un d'ells que ho va «esclafar»
i a l'endemà, els diaris ja ho varen esbombar...

JOAN DE CAN CATALA

EL PACTE DE LA MONCLOA

El fet que les forces polítiques del país, donin un pas de cara a considerar més important el conjunt de l'Estat al propi partit, és un fet que si el porten a terme, la classe política del moment, demostrarà que està al nivell del seu poble. La mesura de seny que hem donat la collectivitat de pobles de l'Estat espanyol, ha fet exclamar admiracions als principals portaveus dels altres pobles.

Ara resta complir la segona part de compromís, cal posar-lo a la pràctica; cal que aquest poble continuï assenyat; cal que no ens deixem arrossegar per la demagogia fàcil, en el moment que ens toquen les butxaques; cal que en sapiguem treure el màxim profit, d'aquest període; cal fer aquest esforç per assolir el que com a poble tenim plantejat, una organització democràtica; cal que sapiguem exigir als nostres caps el seu deure perquè no ésmalmenin els nostres esforços; cal que el pacte de la Moncloa el traslladem als nostres ajuntaments, als nostres centres de treball, a les nostres llars i a les nostres institucions; cal que els ajuntaments siguin democràtics; cal que la primera pedra la posem tots conjuntament, mirant pel nostre poble i no pel nostre equip; cal que als nostres centres de treball hi participem tots, i això vol dir que hem de repertir les responsabilitats i els guanys; cal que aprofitem aquest període de vaques flaques per obtenir major participació, no podem fer una lluita del treball enverç el capital, hem d'ésser suficient hàbils per procurar una millora ben entesa, dins el marc de l'empresa, que no és del capital ni és del treball, sinó del conjunt, hem d'establir un marc de participació en les decisions perquè tant els uns com els altres ens hi juguem el pervindre; tots, capital i treball, hi han d'ésser tant a les verdes com a les madures. Si canviem l'esperit del pacte de la Moncloa, ens podem trobar amb un predomini del capital, que tornariem enrera, o amb un predomini del treball que també tornariem enrera. Sols si sabem trobar l'equilibri amb seny podem obtenir els màxims objectius.

I cal dins la família que no hi hagin ciutadans de dues classes, que el fet del sexe no ens pugui separar dins les lleis, sols sigui una diferencia natural; que el fet de l'edat no ens faci diferents davant el dret, i que els anys, prou que pesen físicament, no siguin una nosa social de cap mena.

I que en les nostres institucions, les que tenim i les que conquerirem tinguin el vertader esperit del pacte de la Moncloa.

Lluís Figueras i Romagueras